بنام دوست دانا

قلم اعلی در اکثر الواح عباد و اماء را باستقامت کبری امر فرموده، مع ذلك مشاهده شد نفسی بوهمی از سلطان یقین محروم ماند، و بلفظی از بحر معانی ممنوع گشت، ای کاش بذرّه از آفتاب حقیقت دور میشد و یا بقطره از بحر اعظم بی نصیب میماند، بلکه بخفّاش مشغول و از خورشید معانی بی بهره مشاهده شد، یا لَیْتَ الْقَوْمَ یَعْلَمُوْنَ ای کاش یك نفر اهل بصر بعین الله در آیات احدیّه که از سماء مشیّت ربانیه نازل تفکّر مینمود، قسم باسم اعظم، مَنْ نَظَرَ إِلَیْهِ بِعَیْنِهِ عَرَفَ لَیْسَ لَهُ مِثْلٌ فِي الإِبْداعِ وَلا شِبْهٌ بَیْنَ الْعِبادِ، ای امة الله انشاء الله برحیق استقامت فائز شوی و بر امر مستقیم مانی، انشاء الله تو و سایر اماء در ظلّ سدره محفوظ مانند.